

Τζάκλιν Ουίλσον

Η ΠΟΛΥΒΡΑΒΕΥΜΕΝΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 40 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Πιτζάμα πάρτι

13η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πιτζάμα νάρτι**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Sleepovers

Από τις Εκδόσεις Doubleday, Μ. Βρετανία 2001

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jacqueline Wilson

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ρένια Τουρκολιδά-Κυδωνιέως

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Nick Sharratt

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βασιλική Παχουμίου

© Jacqueline Wilson, 2001

© Εικονογράφησης: Nick Sharratt, 2001

Published by arrangement with Random House Children's Books,
one part of the Random House Group Ltd.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2006

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2006

Δεύτερη έκδοση: Νοέμβριος 2019, 13η χιλιάδα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-453-110-3

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-960-496-976-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: | Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: | Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 | Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Τζάκλιν Ουίλσον

Πιτζάμα πάρτι

Μετάφραση: Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΤΖΑΚΛΙΝ ΟΥΙΛΣΟΝ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

- Κακά κορίτσια*, 2001, μτφρ. Βερίνα Χωρεάνθη
Εικονογραφημένη μαμά, 2001, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Τσάρλι και Λότι, 2001, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Εγώ είμαι εσύ, 2001, μτφρ. Βερίνα Χωρεάνθη
Το μωρό της Πρωταπριλιάς, 2003,
μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Ούτε γάτα ούτε ζημιά!, 2003, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Η Τερατοπαραμυθού, 2003, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Μια βαλίτσα ψάχνει σπίτι, 2003,
μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Τα κορίτσια ξενυχτάνε, 2005, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Ερωτευμένα κορίτσια, 2005, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Τα μυστικά των κοριτσιών, 2006,
μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
www.thelonaxero.com, 2006, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Ορειβάτης για κλάματα, 2006, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Πιτζάμα πάρτι, 2006, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Καρφάκιας και Σουβλομούρης, 2006,
μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Τα κορίτσια κλαίνε... και το λένε, 2007,
μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Νταντά για μαμάδες, 2007, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Κορίτσια στην πρίζα, 2008, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Κολλητές για πάντα, 2009, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Μια ευχή τα μεσάνυχτα, 2010, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Ιδιαίτερα μαθήματα αγάπης, 2010, μτφρ. Ρένια Μπουμπουρή
Πεντάμορφη, 2011, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Το φιλί, 2011, μτφρ. Ρένια Τουρκολιά-Κυδωνιέως
Πώς να επιβιώσεις στην κατασκήνωση, 2012,
μτφρ. Μαίρη Γραμμένου
Μια αδελφή σκέτος μελάς, 2013, μτφρ. Ρένια Μπουμπουρή
Γεννημένες σταρ, 2014, μτφρ. Μαίρη Γραμμένου
Η λέσχη των πεταλούδων, 2017, μτφρ. Μαίρη Γραμμένου
Η ιστορία της Τρέισι Μπέικερ, 2019, μτφρ. Ευγενία Κολυδά

ΕΝΑ

Κορίτσια, κορίτσια, μαντέψτε!» είπε η Αμέλια. «Την άλλη βδομάδα είναι τα γενέθλιά μου και η μαμά μου μου είπε πως μπορώ να καλέσω όλες τις αγαπημένες μου φίλες για ένα πιτζάμα πάρτι! Θα κοιμηθούμε όλες παρέα!»

«Τέλεια!» είπε η Βάιολετ.

«Φανταστικά!» είπε η Γκέλι.

«Υπέροχα!» είπε η Έμιλι.

Εγώ, πάλι, δεν είπα τίποτα. Μόνο χαμογέλασα. Ένα χαμόγελο γεμάτο ελπίδα. Γιατί δεν ήμουν και πολύ σίγουρη πως ανήκα στις αγαπημένες φίλες της. Η Αμέλια και η Βάιολετ είναι κολλητές. Η Γκέλι και η Έμιλι είναι κολλητές. Εγώ δεν έχω ακόμη κολλητή στο καινούριο μου σχολείο.

Δηλαδή, εντάξει, δεν είναι και τόσο καινούριο το σχολείο, είναι αρκετά παλιό, με κάτι στριφογυριστές σκάλες και μεγάλους διαδρόμους με καλογυαλισμένα πατώματα και ένα σωρό τάξεις. Μάλιστα, μερικές από τις τάξεις είναι σε λυόμενα, στην αυλή του σχολείου. Ακόμη δεν έχω μάθει καλά τον χώρο και χάνομαι μερικές φορές. Την πρώτη μέρα που ήρθα εδώ, δεν μπορούσα να βρω τις τουαλέτες των κοριτσιών, και χοροπηδούσα σε όλο το διάλειμμα, γιατί κόντευα να κατουρηθώ πάνω μου. Αλλά μετά με βρήκε η Έμιλι και με πήγε εκείνη στις τουαλέτες. Μου αρέσει πάρα πολύ η Έμιλι. Μακάρι να γινόταν η κολλητή μου. Αλλά έχει ήδη μία κολλητή, την Γκέλι.

Η Γκέλι δε μ' αρέσει και πολύ. Μ' αρέσουν όμως η Αμέλια και η Βάιολετ. Έχουμε γίνει ομάδα εμείς οι πέντε, η Αμέλια, η Βάιολετ, η Έμιλι, η Γκέλι κι εγώ. Και φτιάξαμε κι ένα μυστικό κλαμπ. Έχουμε ονομάσει τους εαυτούς μας «Τα Κορίτσια της Αλφαβήτας», λόγω των ονομάτων μας. Εμένα με λένε Δάφνη. Τα ονόματά μας, δηλαδή, αρχίζουν από τα πρώτα γράμματα του αλφάβητου: Α, Β, Γ, Δ, και Ε. Εγώ το παρατήρησα πρώτη και το είπα στις άλλες. Και το μυστικό κλαμπ δική μου ιδέα ήταν.

Αμέλια

Βάιολετ

Γκέλι

Δάφνη

Έμιλι

Πάντα ήθελα να ανήκω σ' ένα μυστικό κλαμπ. Νιώθεις όπως όταν έχεις μια κολλητή φίλη.

Δεν ήμουν και πολύ σίγουρη πως το πιτζάμα πάρτι της Αμέλια θα ήταν για κολλητές φίλες μόνο. Η Αμέλια μιλούσε συνέχεια για το πάρτι και έλεγε πως ήταν σίγουρη ότι δεν υπήρχε περίπτωση να κλείσει μάτι όλη νύχτα. Η Βάιολετ άρχισε να την κοροϊδεύει, γιατί μια φορά που η Αμέλια είχε πάει να κοιμηθεί παρέα με τη Βάιολετ, έπεσε ξερή και ξύπνησε την άλλη μέρα στις εννιά το πρωί. Η Γκέλι είπε πως μερικές φορές δεν τη στέλνουν για ύπνο παρά όταν είναι πια πολύ αργά, στις έντεκα ή ακόμα και στις δώδεκα καμιά φορά, οπότε εκείνη θα έμενε σίγουρα ξύπνια, δεν είχε πρόβλημα. Η Έμιλι είπε πως τον τελευταίο καιρό εκείνη ξυπνάει πολύ νωρίς, γιατί το νέο της αδελφάκι μπήζει τα κλάματα για να πει το γάλα του στις έξι ακριβώς κάθε πρωί.

Εγώ, πάλι, ούτε και τώρα μίλησα. Απλώς συνέχισα να χαμογελάω.

Η Έμιλι γύρισε και με κοίταξε. Ύστερα κοίταξε την Αμέλια.

«Και η Δάφνη θα έρθει στο πάρτι, έτσι, Αμέλια;»

«Φυσικά», απάντησε η Αμέλια.

Το χαμόγελό μου έφτασε μέχρι τα αυτιά μου.

«Γιούπιι!» φώναξα.

«Αμάν, βρε Δάφνη!» είπε η Γκέλι κλείνοντας τα αυτιά της. Με ξεκούφανες!

«Αχ, συγγνώμη», είπα – καθόλου όμως δεν το εννοούσα. Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι δεν πρέπει να πηγαίνεις κόντρα στην Γκέλι, γιατί αυτή παίρνει πάντα τις αποφάσεις για το ποιος θα κάνει τι. Είναι το αφεντικό, ας πούμε.

Ακόμα και τώρα, για το πιτζάμα πάρτι, ήθελε σώνει και καλά να δώσει οδηγίες στην Αμέλια.

«Λοιπόν, πρέπει να βρεις μερικές πάρα πολύ τρομακτικές βιντεοταινίες, εντάξει;» πρότεινε.

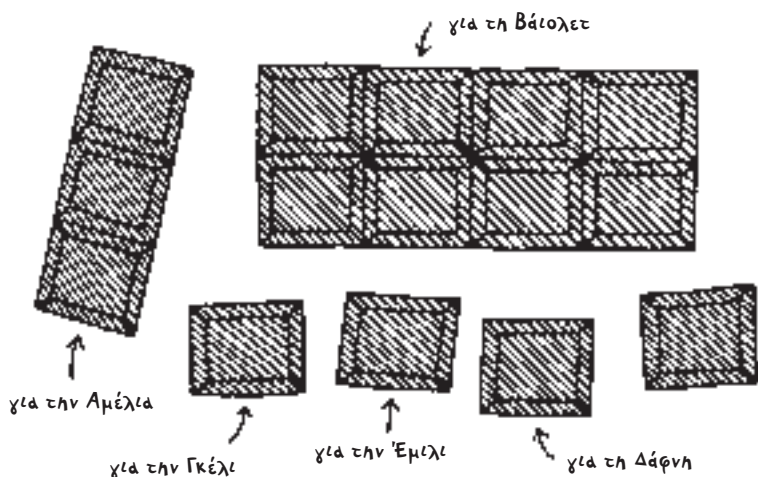
«Η μαμά μου δε μ' αφήνει να βλέπω πάρα πολύ τρομακτικές ταινίες», είπε η Αμέλια.

«Ε, να μην το πεις στη μαμά σου τότε. Απλώς θα περιμένουμε να πάει για ύπνο και τότε θα κάτσουμε όλες μαζί να δούμε τις ταινίες στο δωμάτιό σου», επέμεινε η Γκέλι αναστενάζοντας, γιατί εκείνη το θεωρούσε πολύ απλό κάτι τέτοιο.

«Δεν έχω βίντεο στο δωμάτιό μου, μόνο μια μικρή φορητή τηλεόραση έχω», είπε η Αμέλια.

«Εγώ δεν έχω καν δική μου τηλεόραση», πρόσθεσε η Βάιολετ καθησυχαστικά. «Δε βαριέσαι. Δε μου λες, Αμέλια, τι θα φάμε στο πάρτι σου;»

Η Βάιολετ λατρεύει το φαγητό. Στο διάλειμμα πάντα μασουλάει σοκολάτες. Τρώει οχτώ τετραγωνάκια μόνη

της. Δίνει στην Αμέλια τρία, γιατί είναι η κολλητή της, δίνει όμως από ένα και στην Γκέλι, την Έμιλι και σε μένα. Μερικές φορές, όμως, η Γκέλι καταβροχθίζει και το τετραγωνάκι που μένει. Η Γκέλι καταφέρνει πάντα να κάνει το δικό της· είναι μανούλα σε κάτι τέτοια.

«Η μαμά μου λέει πως θα έχουμε τούρτα», συμπλήρωσε η Αμέλια. Κοίταξε τη Βάιολετ και χαμογέλασε. «Τούρτα σοκολάτα!»

«Όχι, όχι, να πάρεις μια με άσπρο γλάσο και να έχει κάποιο ειδικό σχήμα. Είναι φοβερές αυτές οι τούρτες», είπε η Γκέλι.

«Η Αμέλια θα πάρει την τούρτα που της αρέσει. Στο κάτω κάτω, δικό της είναι το πάρτι», μπήκε πάλι στη μέση η Βάιολετ.

Η Γκέλι κατσούφιασε.

«Λοιπόν, ακούστε, να κάνουμε όλες πιτζάμα πάρτι για τα γενέθλιά μας», πρότεινε γρήγορα η Έμιλι. «Κι έτσι, η καθεμία θα το κάνει όπως θέλει. Αν μας αφήσουν, βέβαια, οι μαμάδες μας. Η δική μου μαμά, αυτό τον καιρό, έχει δουλειές με φούντες με το νέο μου αδελφάκι, αλλά νομίζω πως θα με αφήσει να κάνω πιτζάμα πάρτι».

«Και η δική μου θα με αφήσει», είπε η Βάιολετ.

«Η μαμά μου εμένα με αφήνει να κάνω ό,τι θέλω», είπε η Γκέλι. «Το ίδιο και ο μπαμπάς μου».

Εγώ δε μίλησα. Και ήλπιζα να μην το πάρουν είδηση. Αλλά όλες γύρισαν και με κοίταξαν.

«Εσύ μπορείς να κάνεις πιτζάμα πάρτι, Δάφνη;» ρώτησε η Έμιλι.

«Ναι, αμέ», είπα γρήγορα εγώ, αλλά η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει σαν ταμπούρλο κάτω από την μπλούζα μου.

Ευτυχώς, τα γενέθλιά μου αργούσαν ακόμη.

Γιατί η αλήθεια είναι ότι εγώ δεν μπορώ να κάνω πιτζάμα πάρτι. Και δεν ήθελα να τους πω το γιατί. Αν ήμουν μόνη μου με την Έμιλι, μπορεί να της το έλεγα. Αλλά στις άλλες δεν ήθελα να το εξηγήσω. Ειδικά στην Γκέλι.

ΔΥΟ

Μίλησα στη μαμά μου για το πιτζάμα πάρτι της Αμέλια, καθώς τρώγαμε το βραδινό μας.

«Α, υπέροχη ιδέα, Δάφνη μου», είπε αλλά εγώ κατάλαβα πως δεν είχε ακούσει λέξη, γιατί ήταν πολύ απασχολημένη στην προσπάθειά της να ταΐσει την αδελφή μου, τη Λίλι.

«Έλα, Λίλι, μμμ, ωραίο φαγάκι, μμμ!» έκανε η μαμά, χώνοντας μια κουταλιά γιαούρτι στο στόμα της Λίλι. Η μαμά ανοιγόκλεισε και η ίδια το στόμα. Αλλά το στόμα της Λίλι δεν ανοιγόκλεινε πάντα την κατάλληλη στιγμή. Άλλοτε το είχε σφιχτά κλειστό και το κουτάλι

χτυπούσε πάνω στα δόντια της, κι άλλες φορές πάλι το άνοιγε ξαφνικά κι έτσι το γιαούρτι κυλούσε στο σαγόνι της.

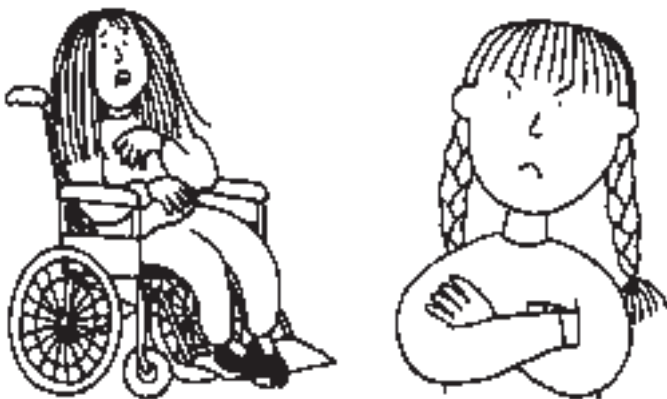
Η μαμά τη σκούπισε. Το χέρι της Λίλι τινάχτηκε, καθώς προσπάθησε ν' αρπάξει την πετσέτα.

«Α! Το είδες αυτό, Δάφνη; Η Λίλι προσπαθεί να σκουπιστεί μόνη της. Μπράβο, Λίλι, έξυπνο κορίτσι!»

«Μμμ, έξυπνο κορίτσι», είπα εγώ.

Η αδελφή μου η Λίλι δεν είναι καθόλου έξυπνη. Και δεν είναι η μικρή μου αδελφή, ούτε μωρό. Καθόλου μικρή δεν είναι. Είναι η μεγάλη μου αδελφή. Είναι έντεκα χρονών, αλλά από μυαλό μηδέν. Η Λίλι δεν έρχεται στο καινούριο μου σχολείο. Ούτε στο παλιό ερχόταν. Ποτέ δεν πήγε σχολείο, έμενε στο σπίτι με τη μαμά, τώρα όμως την πηγαίνουν σ' ένα ειδικό σχολείο. Γι' αυτό μετακομίσαμε εδώ πέρα, για να μπορέσει να πάει σ' αυτό το σχολείο. Είναι ένα ειδικό σχολείο, γιατί η Λίλι είναι παιδί με ειδικές ανάγκες. Έτσι είναι σωστό να λέμε: παιδί με ειδικές ανάγκες. Γιατί άμα θέλει κανείς, υπάρχουν ένα σωρό άσχημες κουβέντες για να περιγράψει την κατάσταση της Λίλι. Στο παλιό μου σχολείο υπήρχαν κάποια παιδιά που, όταν έβλεπαν τη μαμά να σπρώχνει το αναπηρικό καροτσάκι της Λίλι στο δρόμο, φώναζαν ένα σωρό βρισιές και κοροϊδίες. Κι εμένα μ' έβριζαν.

Αλλά η Έμιλι δε νομίζω πως θα κοροϊδέψει τη Λίλι άμα τη γνωρίσει. Ούτε η Αμέλια, ούτε η Βάιολετ. Για την Γκέλι, όμως, δεν είμαι και τόσο σίγουρη.

Από τότε που άρχισα να πηγαίνω σ' αυτό το καινούριο σχολείο, δε μιλάω σε κανένα για την αδελφή μου. Γιατί δε θέλω να τη βρίζουν και να την κοροϊδεύουν.

Αν και, μερικές φορές, κι εγώ η ίδια της μιλάω άσχημα. Θυμώνω μαζί της. Δεν είναι, βλέπετε, σαν κανονική αδελφή. Δεν μπορούμε να παίξουμε παρέα, να ανταλλάξουμε ρούχα, να χορέψουμε, να γελάσουμε και να κάνουμε διάφορες τρέλες μαζί. Ούτε σαν μεγάλη αδελφή τη νιώθω, γιατί ποτέ δεν μπόρεσε να μου μιλήσει για κάποια πράγματα που θα ήθελα να μάθω, ούτε με έπιασε ποτέ από το χέρι για να περάσουμε στο απέναντι πεζοδρόμιο, ούτε με φρόντισε ποτέ στο σχολείο. Ούτε και μικρή αδελφή μπορεί να την πει κανείς, γιατί είναι πολύ μεγάλη για να την πάρω στα γόνατά μου να την παίξω και είναι πολύ βαριά για να την πάρω αγκαλιά να την πάω βόλτα. Για μένα είναι πολύ δύσκολο ακόμα και να σπρώξω το καρότσι της.

Κάτι πήγε στραβά όταν γεννήθηκε η Λίλι. Δε θα μπορέσει ποτέ να μιλήσει ή να περπατήσει. Έτσι λέει ο μπαμπάς, δηλαδή. Η μαμά, πάλι, λέει πως κανείς δεν ξέρει ποτέ. Ο μπαμπάς όμως επιμένει πως ξέρουμε και παραξέρουμε, αλλά η μαμά δε θέλει να αντιμετωπίσει την κατάσταση όπως είναι. Ο μπαμπάς και η μαμά τσακώνονται συνέχεια για το θέμα της Λίλι, και τους μισώ αυτούς τους καβγάδες. Είναι φορές που μισώ και την ίδια τη Λίλι, επειδή πάντα είναι μέσα στα πόδια μας, και επειδή κλαίει πολύ και τη νύχτα ξυπνάει και οι γονείς μου της αφιερώνουν πολύ χρόνο. Αλλά μετά νιώθω χάλια που είμαι κακιά μαζί της. Τις νύχτες, όταν η μαμά και ο μπαμπάς κοιμούνται, πάω και ξαπλώνω κοντά της και της ζητάω συγγνώμη στο αυτί. Την αγκαλιάζω και τη νανουρίζω. Δε με αγκαλιάζει κι εκείνη, βέβαια, αλλά δείχνει να της αρέσει που βρίσκομαι κοντά της. Βγάζει κάτι απαλά γουργουρητά. Εγώ τότε προσποιούμαι πως μου μιλάει η Λίλι στη δική της, μυστική γλώσσα. Της ψιθυρίζω διάφορα μυστικά κάτω από τα σκεπάσματα κι εκείνη μου απαντάει ψιθυρίζοντας τα γουργουρητά της. Είναι σαν να κάνουμε ένα δικό μας πιτζάμα πάρτι, μόνο οι δυο μας.

Τη νύχτα πήγα πάλι στο κρεβάτι της και της μίλησα για το πιτζάμα πάρτι της Αμέλια. Της μίλησα για την Αμέλια και τη Βάιολετ. Της είπα ένα σωρό για την Έμιλι και ότι πολύ θα ήθελα να γίνει η Έμιλι κολλητή μου. Και για την Γκέλι της είπα ένα σωρό και ότι πολύ θα ήθελα να μη μου φέρεται σαν να είμαι ο χειρότερος εχθρός της.

«Τι είναι, τι είπες, Λίλι;» ψιθύρισα. «Α, μάλιστα, κα-
τάλαβα! Λες ότι η Έμιλι θα βαρεθεί στο τέλος την Γκέ-
λι, που είναι συνέχεια τόσο κακιά και κατσούφα. Και
λες πως θα κόψει μαζί της και θα γίνει κολλητή με μέ-
να, ε, αυτό δε λες;»

Η Λίλι έκανε «γουρ-γουρ-γουρ».

Την αγκάλιασα με ευγνωμοσύνη. Λοιπόν, μερικές
φορές, χαίρομαι που την έχω αδελφή.

ΤΡΙΑ

Χ Αμέλια, η Βάιολετ, η Γκέλι, η Έμιλι κι εγώ έχουμε κατενθουσιαστεί με το πιτζάμα πάρτι. Όλο γι' αυτό μιλάμε στο σχολείο. Μιλάμε τόσο πολύ που η δασκάλα μας, η μις Γκράχαμ, θύμωσε μαζί μας.

Κυρίως θύμωσε με την Γκέλι, γιατί αυτή μιλούσε πιο δυνατά απ' όλες μας. Στο διάλειμμα την κράτησε για τιμωρία στην τάξη. Κι εγώ πέρασα υπέροχα στο διάλειμμα παρέα με την Έμιλι. Μου είπε πως της άρεσαν τα μακριά μου μαλλιά και πως πολύ θα ήθελε να μου τα χτενίσει, έτσι κι εγώ ξέπλεξα τις κοτσίδες μου και παίξαμε τις κομμώτριες. Υποτίθεται πως εγώ ήμουν μια κομψή κυρία που θα πήγαινε σ' ένα χορό και η Έμιλι μου έφτιαχνε τα μαλλιά και μου έκανε και καθαρισμό προσώπου με το σαπούνι που πήραμε από τους νιπτήρες των

αποδυτηρίων. Εγώ, όμως, δεν ξέπλυνα καλά το πρόσωπό μου από το σαπούνι και ένιωθα το δέρμα μου να με τραβάει όταν μπήκαμε πάλι στην τάξη. Όταν, μάλιστα, είδα την Γκέλι να με κοιτάζει επίμονα, το ένιωσα να με τραβάει ακόμη περισσότερο· ήξερα πως μετά θα μου ορμούσε και θα μου τα έψελνε.

«Δάφνη, παλιογουρούννα!» ούρλιαξε μόλις ήρθε η ώρα να γυρίσουμε σπίτια μας. «Εσύ φταις για όλα! Εσύ ήσουν που είπες μια βλακεία, πως δεν έχεις ξαναπάει σε πιτζάμα πάρτι, και τότε εγώ είπα πως στο παλιό σου σχολείο δε θα είχες φίλες, και τότε η μισ Γκράχαμ θύμωσε, ενώ δεν είχα αρχίσει εγώ να μιλάω, εσύ είχες αρχίσει πρώτη. Γιατί δεν της είπες ότι εσύ έφταιγες, ε, γιατί;»

«Μα δεν έφταιγε η Δάφνη», μπήκε τότε στη μέση η Έμιλι.

«Και βέβαια αυτή έφταιγε! Και δεν το ομολόγησε πως έφταιξε αυτή! Άφησε εμένα να την πατήσω και να τιμωρηθώ. Είναι φρικτή και απαίσια, να τι είναι. Και δεν ξέρω γιατί την αφήνουμε να έρχεται μαζί μας και να μπλέκεται συνέχεια στα πόδια μας», διαμαρτυρήθηκε η Γκέλι.

«Έλα, βρε Γκέλι, μη μιλάς έτσι», είπε η Έμιλι και την αγκάλιασε. «Να, πάρε ένα μπισκότο σοκολάτας, θέλεις; Για σένα το φύλαξα».

Η Γκέλι δεν το πήρε κι έτσι το έφαγε η Βάιολετ.

«Στ' αλήθεια θα έχεις τούρτα σοκολάτα στο πάρτι σου, Αμέλια;» ρώτησε η Βάιολετ.

«Ναι, θα τη φτιάξει μια φίλη της μαμάς μου. Και θα έχουμε σάντουιτς με αυγό και σουβλάκια από λουκάνικα και τυριά, και θα έχουμε και φοβερά παγωτά, και φρουτοχυμούς με ομπρελίτσες και τέτοια»,

είπε η Αμέλια με μάτια που έλαμπαν.

«Α, σαν τα κοκτέιλ που κάνουν οι μεγάλοι», σχολίασα εγώ.

«Δε μου λες, Αμέλια, τελικά θα έρθει και η Δάφνη στο πάρτι σου;» ρώτησε η Γκέλι.

Εμένα η καρδιά μου πήγε να σπάσει. Αλλά η Έμιλι μπήκε αμέσως στη μέση.

«Και βέβαια θα έρθει. Όλες θα πάμε.

Λοιπόν, κορίτσια, ανυπομονώ να κάνω κι εγώ πιτζάμα πάρτι. Αν, βέβαια, μ' αφήσει η μαμά μου».

«Η δική μου μαμά θα μ' αφήσει οπωσδήποτε. Εμένα πάντα με αφήνει να κάνω ό,τι θέλω. Και θα κάνω το καλύτερο πιτζάμα πάρτι που έγινε ποτέ, θα δείτε», δήλωσε η Γκέλι.

Ήμουν σίγουρη πως δε θα ήμουν καλεσμένη στο πάρτι της Γκέλι. Σκασίλα μου, βέβαια, για το πάρτι της Γκέλι. Εγώ ήθελα σαν τρελή να πάω στο πάρτι της Αμέλια.

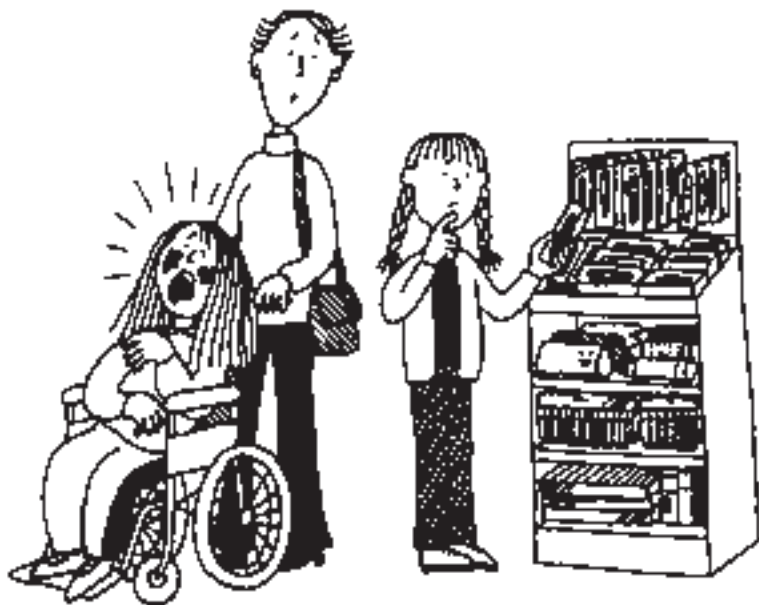

«Και βέβαια θα έρθεις στο πάρτι μου, Δάφνη», μου ψιθύρισε η Αμέλια στο αυτί.

Την αγκάλιασα στα γρήγορα. Και αποφάσισα πως η Αμέλια μου αρέσει σχεδόν όσο και η Έμιλι.

Πήγα με τη μαμά μου να ψωνίσω ένα δώρο για τα γενέθλια της Αμέλια. Σκεφτόμουν να της αγοράσω ένα από εκείνα τα στιλό για μεγάλους, γιατί της αρέσει πολύ να γράφει. Ήθελα να έχω μπόλικο χρόνο στη διάθεσή μου για να διαλέξω αλλά, φυσικά, ήταν και η Λίλι μαζί μας και δεν ήταν η μέρα της – όλο έκλαιγε.

Ο κόσμος είχε αρχίσει να μας κοιτάζει και αυτό ανα-

στάτωσε ακόμη περισσότερο τη Λίλι. Έκλαιγε όλο και πιο δυνατά.

«Αχ, έλα, Δάφνη μου, σε παρακαλώ, διάλεξε γρήγορα το δώρο της Αμέλια!» είπε η μαμά.

Εγώ δεν μπορούσα να αποφασίσω τι χρώμα θα άρεσε στην Αμέλια. Έντονο κόκκινο; Το πράσινο του μήλου; Κίτρινο σαν τον ήλιο; Ή γαλάζιο; Της Αμέλια της άρεσε να φοράει ζωηρά χρώματα. Αλλά δεν ήξερα ποιο ήταν το αγαπημένο της.

«Άντε, Δάφνη! Πρέπει να φύγουμε!» με πίεσε η μαμά.

Η Λίλι είχε γίνει κόκκινη σαν παντζάρι από το κλάμα και φώναζε κιόλας.

Ξαφνικά είδα ένα πλαστικό τσαντάκι μ' ένα σετ στιλό σε διάφορα μεταλλιζέ χρώματα: ροζ, πορτοκαλί, σμαραγδί, μοβ, τρκουάζ, είχε ακόμα και χρυσό και ασημί. Σκέφτηκα πως θα ήταν θαυμάσιο να γράφεις σε όλα αυτά τα διαφορετικά χρώματα.

«Μπορώ να πάρω αυτό το σετ για την Αμέλια, μαμά; Σε παρακαλώ!»

Ήταν πιο ακριβό απ' ό,τι τα άλλα στιλό, αλλά η μαμά βιαζόταν τόσο πολύ να φύγουμε από το κατάστημα που δεν έφερε καμία αντίρρηση.

Ελπίζω να αρέσει στην Αμέλια το σετ με τα χρωματιστά στιλό. Εμένα, πάντως, θα μου άρεσε αν μου το έκαναν δώρο. Είχα κι εγώ ένα πολύ ωραίο μοβ μεταλλιζέ στιλό, αλλά το έπιασε στα χέρια της η Λίλι και χάλασε την άκρη και τώρα κάνει μόνο πιτσιλιές.

Πολύ θα ήθελα να δοκιμάσω τα στιλό της Αμέλια – έτσι, για να σιγουρευτώ πως γράφουν, δηλαδή– αλλά μόλις γυρίσαμε σπίτι και η μαμά άλλαξε τη Λίλι και την τάισε, μετά ασχολήθηκε με το αμπαλάζ: έπιασε και τύλιξε το σετ της Αμέλια με ροζ χαρτί και το έδεσε με την παλιά, κόκκινη κορδέλα των μαλλιών μου.

Το δώρο της Αμέλια ήταν πολύ όμορφο. Ευχήθηκα να είμαι κι εγώ όμορφη το Σάββατο το απόγευμα, όταν θα ετοιμαζόμουν για το πάρτι. Η Έμιλι μου είχε υποσχεθεί πως δε θα φορούσε φόρεμα στο πάρτι, απλώς το αγαπημένο της παντελόνι και το αγαπημένο της μπλουζάκι, οπότε ούτε κι εγώ φόρεσα φόρεμα. Έτσι κι αλλιώς, είχα πολλές αμφιβολίες γι' αυτό το φόρεμα. Έχει κάτι κεντημένα αρκουδάκια μπροστά, σ' όλο το στήθος. Παλιά μου άρεσαν αλλά τώρα ήμουν σίγουρη πως έτσι και μ' έβλεπε με αυτό το φόρεμα η Γκέλι, θα έλεγε πως είμαι σαν μωρό. Αρκουδάκια έχουν και οι πιτζάμες μου, βέβαια, αλλά πιστεύω πως αυτό δεν πειράζει πολύ. Είναι πολύ παλιές οι πιτζάμες μου και μου έχουν μικρύνει κάπως, αλλά είναι οι αγαπημένες μου. Πήρα και τον αρκούδο μου μαζί μου. Είναι πολύ μικρός κι έχει ένα

βαθύ, σκούρο μπλε χρώμα, σαν της νύχτας. Τον φωνάζω Καληνυχτούλη. Δεν μπορώ να κοιμηθώ χωρίς αυτόν, αλλά είναι τόσο μικρούλης που ελπίζω να μπορέσω να τον κρύψω στο χέρι μου για να μην αρχίσει τις κοροϊδίες η Γκέλι.

Ο μπαμπάς με πήγε με το αυτοκίνητο στο σπίτι της Αμέλια. Ήμουν πάρα, πάρα, μα πάρα πολύ χαρούμενη που δεν αναγκάστηκα να πάω εκεί περπατώντας παρέα με τη μαμά και τη Λίλι.

«Να περάσεις καλά, Δαφνούλα», μου ευχήθηκε ο μπαμπάς όταν φτάσαμε.

Εγώ δεν είπα τίποτα. Απλώς ευχήθηκα μ' όλη μου την καρδιά να περάσω στ' αλήθεια όμορφα.

Η Δάφνη είναι καινούρια στο σχολείο. Οι περισσότερες συμμαθήτριάς της της φέρονται φιλικά, εκτός από την Τκέλι, που είναι πολύ ανταρχική και αχύνευτη. Δύσκολο πράγμα να έχεις φίλη την Τκέλι, αλλά είναι ακόμη χειρότερο να την έχεις εχθρό σου. Έτσι, όταν η Αμέλια κάνει το πρώτο πιτζάμα πάρτι για τα γενέθλιά της και ακολουθούν και τα άλλα κορίτσια της παρέας, η Δάφνη πρέπει να ανταποδώσει κι αυτή. Αλλά αντιμετωπίζει ένα δίλημμα: αν κάνει πιτζάμα πάρτι, οι καινούριες της φίλες θα πρέπει να γνωρίσουν την αδελφή της...

Διαβάστε και τα άλλα βιβλία της πολυβραβευμένης
Τζάκλιν Ονίλσον που κυκλοφορούν
από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

Από 9 ετών

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-960-453-110-3

9 789604 531103

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 02697